

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy órára 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

A telepítés.

Szeged, szept. 29.

A földművelésügy intézői nagy hitvatást vélnek teljesíteni nálunk a telepítés munkájával, aminthogy az idegen ajku nép által lakott területeken nemcsak nemzetgazdasági, hanem nemzetiségi érvek is indokolják a helyes, tervszerű telepítések rendszerét, ha az nem történik, ami történt nálunk, hogy az eddig ösmert eredmények sok tekintetben megingatják az elfogadott elvek helyességét s különösen mert a gyakorlati kivitel nem egy figyelemre méltó félszükségben ütközik meg.

A földművelési miniszter, ki nemrég nyilvánosságra hozott terveivel kétségtelenül elárulta, hogy nagy barátja az „osztály“-politikának, a telepítések körül folytatott eljárásával és a telepítvényesek ügyeiben követett gyakorlatával már régebben elárulta a külön néposztályok teremtésére való hajlamát és amit a gentry érdekében tenni még korainak gondol, azt a telepések szegényes köpenye alatt véli teljesíthetőnek.

Nem szólva azonban arról, hogy ebben az országban a felekezetek és nemzetiségek egymást rángató érdekei külön néposztályok teremtésére az időt most alkalmassá nem teszik, a már eddig betelepített területek viszonyai sem nyujtanak olyan kedvező eredményeket, melyek a telepítésnek a mai rendszer keretében való szaporítására elfogadható indokul szolgálhatnának.

A telepítvényes nép örökös panaszszal van tele. Sok helyen a váltásdíjak hátraléka olyan összegre szaporodott már, hogy elérte a kiosztott ingatlan forgalmi értékét. A szerződésben vállalt kötelezettségek sehol sem teljesülnek és a megváltásra kiszabott idő még be sem következett, mikor már a fizetési határidők új beosztása vált elodázhatlanná. Egyes községekben pedig több százezer forintba menő teljes elengedést kellett adni és a telepes földek jövedelmének kezelése, ennek dacára aránytalanul magas összeggel terheli az államot.

Szemben ezzel pedig látjuk azt, hogy a telepések, kiknek dusan termő kincstári földeket osztottak ki rendkívül olcsó árakon, tényleg mégis alig elviselhető szegénységben, hogy úgy mondjuk, nyomorban tengődnek s nem nagyon áldják a magas kincstárt, mely őket atyai gondoskodása alá vette. Ha a magyar felföld urbéresei olyan földet művelhetnének, mint a kincstár telepesei, talán nem hiányoznának közülük a jólét. Csakhogy köny-

nyen gazdálkodunk azzal a vagyonnal, melyhez könnyen jutottunk. Az ország különböző vidékéről való, a röghöz nem ragaszkodó, többnyire rozabb viszonyokba sodort földmives családok vállalkoznak csak arra, hogy elhagyják a régi hajlékot és előttük kalandosnak tűnő vállalkozásra induljanak. Ez a nép aztán bejut a mesék országába, telkes gazda lesz az idegen ég alatt, telepének felén többet arat, mint amennyi szülő falujában az első gazdának jutott s az aránylag csekély váltásnál egyéb nem terheli.

A követválasztás előtt ezt a kis terhet is visszaigérik neki, egyeseknek vissza is engedik s az óvatos nép megvárja az alkalmat, nehogy olyanért fizessen az uraknak, amiért — szerinte — talán nem is jár fizetség.

Igy keletkezett Magyarországon egy könnyelmű földmives osztály, melynek szipolyai az alkalmas pillanatokat kilesik, a szomszédok telepeit magukhoz szivják, a nagy missió teljesítésére kiszemelt könnyelmű tömeg pedig kapott telepének egy negyed-részen sanyarog és várja, lesi a szomszédos kincstári birtok földarabolásának bizonyosan bekövetkező idejét, hogy újra gazda legyen, olyan vagyonban, melyért esetleg egyetlen krajczárt sem fizetett.

Nézzé meg akárki a telepes községeket és azt fogja tapasztalni, hogy a községnek kiosztott telepek legnagyobb része tiz-tizenöt birtokos kezére ment át és csak egy csekélyke részen élőködik a tömeg, melynek jóléteért a telepítés történt.

Nagyot téved azonban, aki azt gondolja, hogy azok a telepes uraságok, kiknek száz, kétszáz hold termékeny alföldi talaj ad jövedelmet, megfizetik a kincstárnak a részleteket. Ellenkezőleg, azt teszik, hogy a tényleg nyomorgó nép nevében kérvényeznek, járnak-kelnek és deputációznak mindaddig, míg fizetési kedvezményeket, elengedéseket nyernek azoktól, kiknek a választások idején jó szolgálatokat tettek.

Egyes emberek tizezer, tizenötezer forint tartozásban vannak a kincstárnál lejárt örökváltságdíjért és talán egyetlenegy esetben sem történt meg, hogy ilyen emberrel szemben a végrehajtási fokozatokat teljesítették volna, de viszont elégszer megtörténik, hogy az egy teleppel bírót, aki véletlenül más politikai nézetet vallott és a szükséges informacionális kellékeket nem győzte, befentes szomszédja érdekében telepétől megfosztották.

Ezeket az eredményeket lehet ta-

lálni az eddigi telepítvényeknél, melyek valóságos fészkei a paraszt szocializmusnak, míg viszont azokon a helyeken, hol a kincstári földek telepenként vannak hasznbérlek között fölosztva, sem a romlottság, sem a szipolyok raffineriája nem nyert olyan tápot, mint a telepítvényesek között, a kortes ígéretek pedig ezeken a helyeken legalább nem voltak soha olyan messzeható természetűek, mint amazokon.

A telepítések nemzetgazdasági fontosságát és értékét kétségbe vonni nem lehet, de számolni kell azzal, hogy a gyakorlati érvényesítésnél nem szabad osztályokat teremteni és lehetőleg egyenlő vidékbeli, életképes osztály kezére kell a telepeket adni, akik munkát és keresetet kérnek, nem pedig henyélést és lélekváltságot.

Somoskeőy Turinban. A turini küldöttség tagjai — mint már a táviratok is említették — Kossuth Lajossal egy csoportban fényképeztették magukat. Az e célból kintarzott Ellinger fényképész már összeállította volt a csoportot, mikor bizonyos Ambrozzetti nevű fényképész özvegye berohant a műterembe és magának követelte a jogot, hogy Kossuth Lajost lefotografozhassa. Ellinger persze tiltakozott s a vitának azzal vetettek véget, hogy mindkét fényképész vegye föl a csoportot.

A fölvétel után vizsgálják a klisén maradt képet és azon egy idegen ember alakját vették észre, ki már előzőleg mint fényképész segéd rendezkedett a képviselők között.

Erélyes föllépéssel sikerült megtudni, hogy a becsempészett ur Veysey gróf, nem más, mint Somoskeőy, a hírhedt kalandor, ki Ambrozzettinél ezer lírányi értékű megrendelést tett már előzőleg a fölveendő képből.

Károlyi Gábor gróf nyomban összetört minden kezeügyébe eső fényképészeti tárgyat s lehetetlenné tette ennek a gazságnak a megerősítését. Intézkedés történt a turini rendőrségnél, melynek alapján az Ambrozzetti műterem minden kliséje és üvege, valamint egyéb eszközei bírói pecsét alá helyeztetek, Ellinger pedig, kinek fölvételén szintén be van csempészve a Somoskeőy alakja, egy faággal fogja ezt a helyet maskirozni.

Valószínűleg csak mende-monda, amit Budapesten rebesgetnek, hogy ennek az éretlen tréfának véghezvitele végett ugynevezett uri emberek szövetkeztek az ismert nemzetközi kalandorral.

A budapesti új főkapitány. A szegedi kir. táblai elnök fiának: Sélley Sándor dr. rendőrtanácsosnak az egész sajtó által bizalommal fogadott kinevezését ma közli a hivatalos lap. E közlés szerint ő felsége dr. Sélley Sándor rendőrtanácsost az 1881-ik évi XXI. t. cz. 42 szakasza értelmében a fő- és székvárosi rendőrség főkapitányává nevezte ki, s a nevezettnak egyuttal az osztálytanácsosi czímet adományozta.

Egyházi javadalmazás. Ő felsége Szakszó Rezső nagyváradi latin szertartású székes-egyházi kanonoknak és krasznai főesperesnek a Szt. László királyról nevezett nagyváradi javadalmazás kispópostságról és ezzel kapcsolatosan a debreczeni róm. kath. plébánia javadalmáról való lemondását, a krasznai főesperes kanonoki széken való meghagyása mellett jóváhagyván, az említett nagyváradi javadalmazás kispópostságot és ezzel kapcsolatosan a debreczeni róm. kath. plébánia javadalmát dr. Volafka Nándor nagyváradi latinszertartású székes-egyházi mesterkanonoknak adományozta, egyszersmind öt makariai választott püspökké nevezte ki, és a vallás és közoktatásügyi miniszteriumban viselt osztálytanácsosi állásától fölmentette.

A t. közönséghez.

A függetlenségi és 48-as program tiszta, nem változó elveinek alapján állunk. Ettől az alaptól egy lépéssel sem térünk el, mert meggyőződésünk, hogy a legkisebb engedmény, a legkisebb alku is végzetes az országra, melynek teljes függetlensége és önállósága képezi törekvésünket.

Károsnak és veszélyesnek tartjuk az alkuvásnak azt a rendszerét, mely a közéletet uralja országos és helyi ügyekben s küzdünk e rendszer ellen és azok ellen, akik szolgálják.

A Szegedi Naplót országos és helyi, politikai, társadalmi és közgazdasági kérdésekben egyaránt az igazság és szabadság vezeti. Ez adja az irányt abban, amit írunk, amit támogatunk és amit támadunk. Szívesen és lelkesen segítjük a jó törekvéseket, készséggel előmozdítjuk a kulturális és közgazdasági haladás érdekeit, de harcolunk a rosszakarat ellen és orvoslást, megtorlást követelünk ott, ahol a közönség bajairól és panaszairól, a közügyek intézőinek rosszakaratáról, mulasztásairól és visszaéléseiről van szó.

Mindenek fölött az ad irányt lapunknak, hogy védelmezzük és megóvjuk a szabadságokat, melyeket következetesen irtanak és csorbítanak az országban, a városban és mindenütt, ahová elér a mai politikai rendszer rabszolganevelő hatalma.

Helyi dolgokban és az Alföld ügyeiben teljes tájékozottságra törekszünk, aminek eredményeként hivatkozhatunk arra, hogy a másfél évtizedes, becsületes munka visszatekintő „Szegedi Napló” véleményének és szavának sulya van.

Egyenesen a közönség jogos akaratának és kívánságainak vagyunk tolmácsai és ez alapon a tiszta közvéleményt fejezzük ki minden kérdésben. Az a törekvésünk, és ha sikereink vannak, azoknak titka is az, hogy a polgárságot képviseljük, hogy az ő barátaival szövetezzünk és az ő ellenségeit üldözzük.

Ez volt irányunk a múltban, ezt követjük a jövőben is. És ennek viszonzásul kérjük a közönség szíves támogatását, melynek munkát, áldozatot nem kimélve, tartalmas lapot adunk.

A Szegedi Napló mindennap, ünnepek után is gazdag, változatos tartalommal jelenik meg.

Gondosan megválogatjuk politikai, társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi közleményeinket, érdekes és általános tetszést arató regényeket közlünk, hirrovatunk élénk, változatos, tudósításaink gyorsak és megbízhatók.

Az ország és a világ fontosabb eseményeiről teljesen kimerítő távirati tudósítá-

sokat adunk és ezekkel a kora reggeli órákban megjelenő Szegedi Napló helyben és a közelebb eső vidékeken majd egész nappal megelőzi a budapesti napilapok érkezését.

Ezekért a szolgálatokért bizonyosan nem alap nélkül számítunk már is tekintélyes előfizető- és olvasó körünk mind erőteljesebb növekedésére a közönség azon részénél is, mely az általános érdekű eseményekről nálunk bővebb közleményeket nem hozó kisebb központi lapokat veszi, mert ezekből sem az Alföldnek, sem Szegednek ügyeiről és eseményeiről tájékozást nem szerezhet.

A „Szegedi Napló” szerkesztősége.

Előfizetési fölhívás

„SZEGEDI NAPLÓ”

mindennap megjelenő politikai lap

1892-ik évi

XV-İK ÉVFOLYAMÁNAK

október—december évnegyedére.

Előfizetési árak:

Egész évre	14 frt — kr
Félévre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy hónapra	1 frt 20 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Szegedi Napló” kiadóhivatalához (Szegeden, iskola-utca 7.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küldünk.

Mint mellékletet előfizetőink minden vasárnap a Hüvelyk Matyi című, a vidéken legjobbnak elismert éleljet kapják külön díj nélkül.

A kiadóhivatal.

Babó Eeil interpellációja.

— A tápéi botrány a Ház előtt. —

Dr. Babó Emil, Szeged második kerületének tisztelt és nagyrabecsült képviselője, ma hosszabb lélegzetű és találó beszédben interpellálta meg a kormányt a tápéi botrány ügyében.

Hogy helyén volt az interpelláció, azt mondanunk is fölösleges. A Házban átértette ezt mindenki s helyesléssel kísérték a beszédet néhol még a kormány padjairól is.

Az interpelláció szövegét itt közöljük a maga teljességében.

Tisztelt Képviselőház!

A belügyi kormányzat, a közigazgatási szervezet s különösen a kinevezett közigazgatási tisztviselők által elkövetett visszaélések tárgyában kívánok interpellációval élni. (Halljuk Halljuk.)

Az általam interpelláció tárgyává tenni szándékolt eset Szeged városában a f. évi augusztus hó 29-én játszódtott le — abban a szegedi polgárok lettek, úgy látszik, Szeged város főispánjának előleges jóváhagyásával és akaratával, — részben a szegedi rendőrség, részben pedig a kirendelt állami csendőrök által megsértve és bántalmazva.

Mivel pedig ezen elkövetett sérelmek mindaddig megtorolva nem lettek, így, nehogy az eltussolásnak alkalmazni szokott rendszere itt is érvényesíthessék, kénytelen vagyok a t. képviselőház elé fordulni a végből, hogy a lelkeben megbántott szegedi polgárságnak a kellő elégtétel megadassék. (Helyeslés.)

Azt vélem, nem szükséges nagyterjedelműleg s annak legapróbb részleteiben azt az akaratot közzé tenni, azt az akaratot, az es tudatosan már előre kifőzött manővert körülírni, amelyet Szeged városának

közigazgatási hatósága a mondott napon részben Szeged város lakói, részben pedig az egész ország polgárai által, tehát költségen tartott és fizetett rendőrök és csendőrök által a polgárok személyi szabadsága ellen lejátszott, nem szükséges pedig azért, mert a hivatalos hatalommal ezen visszaélés a hírlapok útján az egész országot bejárva, arról a t. képviselőház tagjai tudomással bírnak nemcsak — de tudomással kell bírni magának a belügyminiszter urnak is — miután az esetről, úgy tudom, Horváth Gyula képviselőtársam által nyomban értesítve is lett. (Hock János: ennél nagyobb komizás még az országban nem történt.)

Csaknem köztudomású dolog tehát az, hogy a tápéi orsz. képviselő választókerület polgárainak a tisztelt kormány és Csongrád megye hatóságának 3 hónap óta tartó ármánykodása, a jog és törvénynek semmibe vétele miatt harmadizben kellett a Tápé községben levő választási székhelyre bevonulni avégből, hogy bizalommal tegyék le a képviselői megbízatást azon jelöltjük kezébe, aki hivatva van jogait és igazait itt a nemzet tanácsában védelmezni és oltalmazni. (Igaz, úgy van.)

Tudjuk azt, hogy a választó polgárok harmad izbeni befárasztásának, a legpáratlanabb zaklatásnak mi lett az eredménye? A szabadelvűnek nevezett kormány-pártnak száma az eddig őket összetartott anyagi eszközök hiányában 31, mondó harminczegy emberre olvadván le, az a sokat zaklatott ellenzéki párt 626 szavazattöbbséggel emelte győzelemre azt a zászlót, a melyre az alkotmányos jog s az alkotmányos szabadság elvei vannak fölírva, s a mely zászlót a t. kormány s Csongrád megye hatósága tovább meghurcolni képtelennek bizonyult. (Helyeslés.)

Szeged város főispánjának s Szeged város rendőrkapitányának, mint a t. kormány közegeinek azonban, úgy látszik, fájt és rosszulesett a polgárság ezen meg nem hamisított akaratának nyilvánulása, fájt és rosszulesett, hogy a hatalom által alkalmazni szokott erőszak és megfélemlítés fegyverével szemben a polgárság akaratát győzt, elhatározta tehát, hogy ha Tápén már maga a kormány nem tartotta a politikai tisztességgel összeférhetőnek harmad izben is az erőszakot, a törvény- és jog-sértést alkalmazni, így, mivel előttük ez mérlegelés tárgyát, úgy látszik, képezni nem szokta, a t. kormány helyett majd ők fogják lelohasztani a polgárok lelkesedését és befogják ezuttal is mutatni hivatalos állásukkal egyáltalán össze nem egyeztethető kicsinyeskedésüket.

Már előbb a választást megelőzőleg ok és indok nélkül kiadta a főispán azt a semmiféle körülmények szerint szükségesnek el nem fogadható és fönnforgó viszonyok által nem igazolható rendeletet, hogy a tápéi választási székhelyre a kerület különböző községeiből bevonulni szándékozó választóknak Szeged városáni átvonulását — azon városon keresztüli átmenetelt, amelyen át az egyes községek utja visz — önfejlőleg megtagadta, s ezzel az indokolatlan intézkedésével és eljárásával tehát már maga vetette meg az alapját annak a jogosult megbotránkozásnak, amely pedig, hogy nyilvánosan ki nem tört és el nem separte Szeged város főispánját, annak összes apparatusával együtt, azt Szeged város polgárai nem a főispán és rendőrkapitány nagy tapintatu magatartásának — de igenis tisztán és pusztán az ezen tapintaton magasan ki és felülemelkedő polgárok józan és higgadt viselkedésének tulajdonítható. (Szalay Imre van is a főispánoknak tapintatok!) — De mi történt azonban, az esetet tüzetesen szemlélve?

A tápéi választó polgárok néma megvetéssel véve tudomásul a rendőrkapitánynak ezen ecsetelt intézkedéseit, elkerülve Szeged városát, a választási székhelyen győzelemre emelték zászlójukat s a minden megválasztott képviselőjüknek szavait meghallgatták; a komoly és higgadt polgárok-

hoz illő nyugodtsággal azon a kerülő uton, amelyre őket a rendőrkapitány a választási székhelyre menni kényszerítette — a legnagyobb csendben a reájuk nézve illetékes községekbe haza tértek.

Szeged város főispánja, és az általa kinevezett közege azonban úgy látszik, nincs hozzászokva, hogy az ő rendeletük valami komoly számba vétessék, és ugylátszik, kellemetlenül érintette az a néma megvetés, amelylyel a tápéi polgárok — a mondott kicsinyeskedő rendeletet fogadták, hogy bebizonyítsák, miként a rendeletnek mégis némi súlyának kell lenni, s hogy a választáson részt vett néhány ellenzéki képviselő előtt kimutassák, hogy az ő intézkedésük hatálya Szeged város korlátain túl is — és a városhoz nem tartozó polgárokkal szemben is kiterjed — elhatározták, hogy ha már — a józanul gondolkozó polgárokat a rendetlenség és a zavarba bele kergetni akaratosan és célzatosan nem sikerült, úgy majd csinálnak és elkövetnek ők a kezeikre bízott apparátussal — kezét, és rendetlenséget, legyenek annak a következményei bármily végzetesek, bármily kiszámíthatlanok is. (Mozgás a jobboldalon).

Mikor látták, hogy a választás befejezése után a megválasztott képviselőt a választásra lerándult néhány képviselő társa és több szegedi polgár, 30—40 tápéi választó gyalog a Szeged városában levő lakására elkísérni akarta, akkor a rendőrkapitány nekik rontatott lovasrendőreivel — elkövette ezen közegeivel azt az erőszakoskodást, a melynek a legcsekélyebb része is elegendő okul szolgálhat arra, hogy a legjogosultabb fölháborodás és megbotránkozás érzetét keltse föl mindnyájunknál — azon főispán és azon rendőrkapitány tényeivel szemben, akik a kezükre bízott hatalommal ily módon élnek vissza s akik az alkotmányos szabadságot ily módon sértik meg. (Élénk éljenzés a szélső baloldalon).

De t. képviselőház, ez még mind semmi, a szegedi rendőrkapitány a védetlen polgárokkal szemben elkövetett hőstette által, ugylátszik felbuzdulva és attól vérszemet kapva, mikor a megválasztott képviselő a városban levő lakása elé ért és mikor a már csaknem pusztán szegedi polgárok és uri nőkből álló kis tömeg csupa kíváncsiságból is ott állást foglalt, akkor a legnagyobb vakmerőséggel rendőri közegeit — újra reá küldötte a védetlen szegedi urakra a szegedi uri nőkre és a város lovas és gyalogrendőreivel ujabban keresztülgázoltatott a békés polgárokon és uri nőkön, alkalmaztatta újlag a rendőrség által alkalmazni szokott azon erőszakot, amely pedig annál fölháborítóbb, mivel az az ott csupán kíváncsiságból állást foglalt uri nőekkel szemben is elkövetve lett. (Mozgás a jobboldalon.)

Hogy t. képviselőház, a később nem tudom micsoda jog és törvénynél fogva a rendőrkapitány rendeletére kivonult csendőrségnek segédkezése dacára is ezen erőszakoskodás végzetes következményekre nem vezetett, s hogy a lelkében megbántott és inzultált polgárság jogosult fölháborodásának legott tettleg kifejezést nem adott, az ismét Szeged város polgárai nyugodtságának és a lejátszott komédiát rendezők iránti néma megvetésöknek tulajdonítható.

Tisztelt képviselőház! Az állam minden egyes polgárának kötelességében áll tiszteletben tartani és respektálni az egyéni teljes szabadságot, ebből tolyólag senkinek sem lehet jogában bárkit is azon szabadság gyakorlásában gátolni. (Helyeslés.)

De amint kötelessége az az egyeseknek és az állam összes polgárainak, ép úgy, de sőt magasabb mértékben tartozik egy a törvény által alkotott testület avagy hatóság az egyesek szabadságát tisztelni nemcsak, de annak mások általi megtartását és védelmezését minden eszközökkel elősegíteni, tehát azt mindenkivel szemben megoltalmazni.

Szeged városának ezen a nem a polgárság bizalma által megválasztott, de a tisztelt kormány által alkalmazott bizalmasa és közvetve az ezen bizalmasa által kinevezett rendőrkapitánya azonban dacára annak, miként az egyéni és cselekvési szabadságnak általam fogott alapfogalmával már hivatásuknál fogva tudatával kellene birni, ők maguk követik el és elkövetni megengednek oly jogellenes és büntetendő cselekményeket, amelyek az egyéni és cselekvési szabadság legeclatansabb megsértéséről tanuskodnak.

Hát mi az az alkotmányos szabadság, mi az a cselekvési jogosultság? ha annak gyakorolhatása maga a hatóság tagjai által elnyomathatik, miért van a törvény által szervezve az a főispáni állás, ha annak betöltője a legbotrányosabb dolgokat eltűri és rideg közönnyel, nyugalommal és egykedvűséggel nézi, hogy azon törvényhatóság polgárai, amelynek élére a kormány által oda állítva lett, az általa kinevezett tisztviselője a hatóság egy alantass közege által bántalmaztatik és nyugalmában háborítottatik (Élénk helyeslés a baloldalon).

Tisztelt Képviselőház! Szeged város nagy áldozatok árán tartja fenn hivatalos apparátusát, nagy áldozatok árán tartja fenn városi rendőrségét, fönntartja pedig azért, hogy ez a nép szabadságát, a város biztonságát védelmezze s nem pedig azért, hogy ezt az lábával letaposza, és a kezébe adott fegyverrel letiporja. (Éljenzés a baloldalon.)

Az az eset, amit én itt előadtam, a valóságnak teljesen megfelel, mert annak igaz voltáról Szeged város polgárainak ezrei tanuskodnak. Ha pedig megfelel a valóságnak, akkor Szeged városának rendőrkapitánya és a kormánynak az a bizalmasa, a városi főispán, akik ily erőszakos tettekre vetemednek, nem érdeklik meg, hogy azt a hivatalt, amelyet elfoglálnak, egy pillanatig is betöltsék, mert azok nem a rendnek az őrei, nem megőrzői annak, de megöli a város polgárai nyugalmának, a polgárság alkotmányos jogai és szabadságának. (Éljenzés)

Igaz, t. képviselőház, hogy ezen általam előadott erőszakoskodás helyi természetű dolog, azonban nem szabad a t. képviselőháznak és nem szabad senkinek ekként fölfogni ezt, nem azért, mert ez kell, hogy érdekelje az egész országot, érdekelni kell annál inkább, mivel ez az erőszakoskodás ellenzéki választók- és polgárokkal szemben lett elkövetve, ami pedig még gyűlöletesebbnek kell, hogy feltűntesse ezen erőszakoskodást. (Igaz, ugy van.)

Hisz tudjuk és tapasztaljuk mindnyájan, hogy sem Szegeden, sem az országban sehol sem szokott beleavatkozni a kormányt támogató választók dolgába sem a rendőrség, sem a hatóság bármely apparátusa sem, de nemcsak hogy nem avatkozik bele, sőt ha bármely kormánypárti tüntetés szándékoltatik rendeztetni, a rendőrkapitány és főispán rendelete alatt mindent elkövetnek a végből, hogy egy csapat élő embert szerezzenek, kikből egy bizonyos csoportot összealkotthassanak, hogy egy ugynevezett tömeget varázsoljanak elő, folyik a hajza az egész városban, hogy minden élő ember hagyja oda hajlékát, s bámulója legyen annak a kormányt támogató képviselőnek, akin semmi bámulni való nincs s lelkesedjen azon kormányért és kormányrendszerért, amiért lelkesedni igaz szívvél és lélekkel senki sem tud, s amely rendszerért lelkesedni képes senki nem is lehet. (Éljenzés a baloldalon.) A képviselőház, miután magának a t. kormánynak sem állhat, sem érkeében, sem pedig annál kevésbé lehet hivatása az, hogy bárkiben is az a meggyőződés élhessen, miként az ellenzéki polgárokat a hatóság bármely tagjának büntetlenül lehet bántalmazni s lépten nyomon sértegetni és üldözni anélkül, hogy ezek az elkövetett sérelmekért valamikor is elégtételt kaphassanak, kérem a t. belügyminiszter urat — hogy:

1. Van-e tudomása arról, miként Szeged városának rendőrkapitánya az 1892.

év augusztus hó 29-én, ugylátszik: Szeged város főispánjának jóváhagyásával kiadta azt a semmiféle ok és indokkal nem támogatható rendeletet, melylyel a tápéi orsz. képviselőválasztóknak Szeged városán keresztül leendő átvonulhatóságukat megtagadta és ezzel a polgárok alkotmányos jogai és cselekvési szabadságuk gyakorolhatását törvényellenes módon megakadályozta?

2. Van-e tudomása arról, hogy a mondott napon Szeged városának a rendőrsége a rendőrkapitány vezérlete alatt, a főispán tudtával néhány tápéi választó kerületi polgárt, de valamint különösen a szegedi békés polgárokat és uri nőket erőszakosan megtámadott, azok személyes és cselekvési szabadságát gátolta s azokat inzultálta?

3. Szándékozik-e ezen erőszakoskodás miatt Szeged város főispánját kérdőre vonni, a rendőrkapitány ellen pedig a fegyelmi eljárást megindítani, s az eljárás befejeztéig őt hivatalos állásától telfüggeszteni? (Helyeslés és éljenzés a baloldalon.)

A belügyminiszter ma még nem felelt az interpellációra, hanem a legközelebbi ülésük valamelyikén adja meg a választ, addig gondolkozhatik s mentséget főzhet ki erre a botrányra, mely egyike volt azoknak, melyekre mentség sem fenn, sem alant nem képzelhető el.

Ujdonságok.

— szept. 29.

Tájékoztató.

Október 2. és 3. Tanítók közgyűlése a Tiszasszálló disztermében.

Október 11. A Dugonics-társaság alakuló és tisztválasztó közgyűlése a székhelyben.

Egy hercegi család regénye.

(Saját tudósítónktól.)

Akár regénytárgy is lehetne az a romantikus történet, melyről egy hirlapíró társunk értesíti lapunkat, ki nemrég tért vissza Filippopolból. Több mint 20 év óta egy javakorabeli férfi és egy ritka szép fiatal nő telepedtek meg az akkori Kelet-Rumelia fővárosában, melyet a törökök Philibének, a bolgárok Plovdivnak, a térképek pedig Filippopolnak neveztek.

A török világ még javában virult, mikor az idegen házaspár Európának e zugában fészket rakott, élénk kíváncsiságára a már ott lakó külföldieknek. Az érdeklődés csakhamar lelankadt, midőn az elegáns, komoly ur kilépett incognitójából mint egyszerű praxist-kereső ügyvéd. Dr. Taxis Károlynak írta magát.

Nagy nyelvismeretei s a kormányzó basával való személyes ismeretsége csakhamar számos klienst szereztek neki, főként a kereskedő világból, de a nép is bizalommal fordult hozzá, mert barátságos volt és soha nem kifogásolta az önként meghatározott honoráriumot.

A konzulátusok körében azonban nem sokára szinte hihetetlen hír kapott szárnyra, hogy az új ügyvéd nem a közönséges szerencsevadászok közül való, hanem egy oly családnak a tagja, mely vérbeli összeköttetésben áll Európa egyik leghatalmasabb uralkodóházával.

A hír, mely először az osztrák konzulátus falai közül röppent ki, igazat mondott. A szerény és dolgos ügyvéd, ki fáradságos buzgalommal szerezte meg havi 30—40 Napoleon-d'orját, nem volt más,

mint Thurn-Taxis herceg, Erzsébet osztrák császárné és magyar királyné közeli rokona.

A magas polcra és a dus vagyonból, hová születésénél fogva tartozott, egy szivviszony üzte el. Megszeretett és nőül vett egy leányt, kinek ereiben nem csörgedezett kék vér, s aki emellett még orfeum-énekész volt: két oly ok, mely miatt a család rang- és vagyonvesztésre kárhóztatta a rendíthetetlen szerelmest.

A címétől megfosztott nagyur azonban beletalálta magát új helyzetébe. Boldogan élt a távoleső keleti városkában, egyedül családjának, mely két fiú és egy leánygyermekkel szaporodott. Évek teltek s a város hozzászokott, hogy Taxis ügyvédet tekintse legelső jogi tekintélynek s házáat a legműveltebb társaság központjának. Ő maga egészen ráadta magát a helyi ügyekre, mintha ott született volna. Tiszteletbeli állásokat fogadott el s úgy élt, mint aki nem vágyódik sehová. Megöszült ő is, matronává lett neje is, de ennek ifjúkori mását maga előtt láthatta viruló szépségű leányában, kire a város szegényei úgy tekintettek, mint a jószág és bőkezűség angyalára s a multak emlékei nem zavarták a kis család nyugalma s a bolgár vagy görög előkelőségek valamelyike idővel talán legközelebbi összeköttetésbe juthatott volna vele, ha a mult év végén egy osztrák főúri család fiatal sarja nem vetődik utazása közben Filippopolba.

A szintén nagy nevű főúr meglátta a szép Taxis kisasszonyt s megszeretvén, elhatározta, hogy a szülők érdekében minden lehetőt megtesz odahaza.

Fáradozásait siker koronázta: a hercegi család, mely a 20 év alatt különben is feledé a vélt sérelmet, legfelsőbb beleegyezéssel visszaadta elszakadt tagjának a hercegi nevet és a megillető vagyont. A filippopoliai nagy meglepetésére és őszinte sajnálkozására Taxis ügyvéd nem régiben eladván házáat és butorait, eltávozott Bulgáriából, hogy mint Thurn-Taxis herceg térjen vissza Ausztriába.

Emléke azonban élni fog sokáig, mint egy romantikus alaké, kit a maga szerelme elűzött honából, de a leányáé visszavezette oda.

— **A Dugonics-társaság tisztválasztása.** Az irodalmi és tudományos társaságnak tagjai már élénken foglalkoznak az okt. 11-iki tisztválasztás kérdésével. Igen fontos kérdés az természetesen, hogy a társaság vezetése és ügye kiknek a kezébe legyen letéve. A mozgalom már megindult a kijelölések dolgában. Erre vonatkozik a következő meghívás is:

A Dugonics-társaság rendes tagjainak hozzájárulását remélve, az október 11-iki alakuló gyűlést megelőzőleg tanácskozás tárgyává óhajtjuk tenni a társaság tisztviselőinek kijelölését.

Fölkérjük azért, hogy az e végből f. 1892. évi október 3-ikán (hétfőn) d. u. fél 4 órakor a Szeged városi székhelyű bizottsági termében tartandó értekezleten megjelenni sziveskedjék. Szeged, 1892. évi szeptember hó 29-ikén. Tisztelettel: Kovács János s. k., Kulinyi Zsigmond s. k., dr. Lipcsei Ádám s. k.

— **Ármentesítő társulati közgyűlés.** A sövényháza szegedi ármentesítő társulat október hó 8-án d. u. 5 órakor közgyűlést tart a városháza tanácstermében. A közgyűlés tárgyai:

1. Elnöki jelentés.

2. Elnök és választmány választás 3 évre.

3. Az 1893-ik évi előirányzat.

4. A fölmentvény megadása az 1891-ik évről.

5. Az 1892-ik évi zárszámadások megvizsgálására bizottság kiküldése.

6. Képviselő kiküldése a tiszavölgyi társulat ülésére.

7. Novák József uradalmi ügyész kérelme a sövényházi gát mellett levő területek visszaengedése tárgyában.

8. Indítványok.

— **Futtatás a főispánságért.** Zsilinszky főispán lemondási hite minden oldalról meg erősítést nyervén, a kombinációk is megindultak s hírlik, hogy Szentesen sokan szívesen vennék, ha Csongrád megye főispánjává Fekete Márton ármentesítő társulati főigazgatót neveznék ki. Másrészt pedig Szentéről nyert értesítés szerint közölhetjük, hogy a csongrád megyei befolyásos körök, köztük a Sima-féle párt több tagja is, azt készülni kéri a kormányelnöktől, hogy Kiss Zsigmond szentesi tekintélyes ügyvédet nevezze ki főispánnak. A szentesiek kedve már aligha fog ebben teljesedni, mert megbízható értesülésünk szerint csakugyan Tallián Béla lesz az új főispán Csongrád vármegyében.

— **Szegedi emlék Kossuthnak.** Az országból sok helyről, Szegedről is szép és becses emlék ment Kossuth Lajosnak 90-ik születésnapja alkalmából. A szegedi Brauswetter művész cég tulajdonosai küldtek szegedi emlékképen a legnagyobb hazafinak egy drága művű aranyórát, tömör arany lapokkal és gazdag díszítéssel. Az egyik lapon művészies métszéssel Kossuth családi címere és monogramja látható, a másikon a legnagyobb magyarnak 1848-ban Szeged népéhez intézett leveléből ez a historiai megszólítás: Szeged népe, nemzetem büszkesége. A díszes emléktárgyat a Brauswetter-cég tegnap tette föl a postára egy hazafias levél kíséretében.

— **Iskolaszéki ülés.** Szeged város iskolaszéke holnap, e hó 26-án délután 4 órakor ülést tart a székház bizottsági termében Kovács Albert királyi tanácsos, iskolaszéki elnök elnöklété alatt. Az ülés legfontosabb tárgyát egy tanyai tanítói állás betöltése fogja képezni.

— **Önkéntesek tisztvi vizsgája.** A honvédönkéntesek tisztvi vizsgája befejezést nyert a mai napon. Az arany kardbojt megjött valahánynak, aki csak vizsgázott. A negyvenkét önkéntes közül egy sem bukott el. A szegedi fiúk különösen dícséretesen helyt álltak.

— **Állj be öcsém katonának.** Beáll, persze, mert muszáj. Honfibanattal veszi észre a besorozott legény, hogy ehől ni, még csak egy nap az aranyélet, azután ott van október elseje, az arany után a „gyöngy-élet”. Furesa fajtájú gyöngyélet. Kevésnek van kedve belevágni s nem egy adja bus italozásnak magát a legutolsó két hét alatt. Ámbár már fogy az efajta.

Kezdi belátni az ujoncz, hogy annak a kis költségnek, amelyet ilyenkor elverne, sokkal jobb helye lesz ottan az új, idegenszerű életben. A virágos kalapu besorozott ifjú polgártársak, akik végig ordítják az utcát, hogy „rezes csáukó nyomja fejemet”, már ritkásodnak.

Holnapután reggel a szegedi nagykaszánya udvarán komisz ingbe, ruhába, foltos nadrágba s mindenféle szijakba öltözik a legény. Nem egy, de sok. De még se mind. Az ezred ujonczlegénységének az a része, amely a Bécsben állomásozó három zászlóaljhoz van besorozva, a civil mondurban teszi meg odáig az utat s a császár város fényes utcáin meglehetősen feltűnést fog kelteni ez a bevonuló csapat, a bögtyás, rojtosingű pusztai legények, a rá-

más csizmás városiak, nagylaki, csanádi oláhok. Akik itthon maradnak, az első nap, ahogy újra végigmennek a vizitáció, amely most már vagy kidobja, vagy végleg beveszi őket, beleöltözködnek az uniformisba. Akármilyen hetyke, szálegyenes volt is ezivilben a legény, görbe és esetlen lesz az új öltönyben s szuverén megvetéssel nézi le őket a kaszánya udvarán pipázó öreg baka.

Mert a többi most már mind öreg. A tavalyi év rekrutái bakaszokás szerint még holnap is rekrutaszámába mennek, de október elsején, mikor bevonul a bundás, előrukkolnak öreg katonának. Másodikán, harmadikán már ott állnak hatos sorban, ügyetlenül, kiködvé az örökké feleszesző, nyakkendőnek nevezett céltévesztett ruhadarabbal a kaszánya udvaron. Még nem igen sikerül a hapták, a balra át, jobbra át, s erőteljesen csendül meg a magas falak között káplár ur Csamangó szava:

— Ha én mondom hogy hapták, úgy járjon a lábatok, mint az olajozott istennyila!

— **A szentes-vásárhelyi vasutépítés.** A szentes-vásárhelyi vasut trasszirozási munkálatai közel állanak a befejezéshez, s a ki-sajátítási terv és összeírásra vonatkozó iratok még e hóban fölterjesztetnek a kereskedelmi miniszteriumhoz. Szentes város közgyűlése a miniszter azen felhívása elől, melyben az áruszállítás díjtételeinek olcsóbbá tétele és mérséklése szempontjából a három vasut-társulat, nevezetesen a tenyő-szt. mártóni, szt. mártón-szentesi és szentes-vásárhelyi három vonalrészek az egyesülését tartja kívánatosnak és óhajtanónak, merőben elzárkozott s kimondotta, hogy az egyesülésre csak az esetben és csak akkor hajlandó, ha az épülő vonalrész jövedelme a szentesi vasut jövedelmét eléri. E határozat a vasut kiépítésére nincsen semmiféle gátló befolyással s a földmunkálatok, minekutána a trasszirozás befejeztetett s a miniszter a vállalkozókkal kötött szerződést e hó 15-én már aláírta, legközelebb, már a jövő hó folyamán kezdeteket vesznek.

— **Elűzött halak.** Nagy a halászkok panasza: elűzik a halakat a szegedi Tiszáról azok a szörnyetegek, amik ott zakaolnak, zugnak a folyó hátán hónapok óta, az úgynevezett kotrógépek. Ezt tartják, ezt panaszolják a halászkok. És ezek közül a Bitó testvérek, a Tisza-bérlők egy hosszú irásban keresik föl a hatóságot, elpanaszolván, miszerint a kőhányási munka és kotrógépek zaja messze elűzik a halakat a szegedi Tiszáról, azt állítják, hogy a nagy hálóval való halászás itt teljesen eredménytelen. Mert a hal a csendet szereti. Abban pedig, hogy elmenekülnek a halak, nekik káruk van, miért is azt kérik, hogy engedje el nekik a hatóság az idej halászat után jövő bérösszeg felét.

— **Színészvándorlás.** A színészek költözködése mindenfelé lázas gyorsasággal folyik. Most az ideje a nagy költözködésnek, mikor a roznyári szállást jó téllivel cserélik föl a direktorok meg a sok utazgató társulat. Ma aztán megértük, hogy Szeged városában egyszerre két elsőrendű társulat telepedett meg. Az egyik a mienk, a másik a Krecsányi Ignácé, mely Budáról Temesvárra megy s délbén a szegedi állomáson ebédelt. Az idegen kollégákhoz sokan kilátogattak a szegedi színészek közül is és néhányat sikerült ittfogniok ho napig. Csodálatos. Alig vannak itt és már is vendéget fogadnak.

— **A szentesi polgármester.** Tassnád Antal dr. szentesi polgármestert, ki ellen az ismert fegyelmi eljárás volt folyamatban, a belügyminiszter rendelete folytán tegnap helyezte vissza állásába Csathó Zsigmond, Csongrád megye alispánja.

— **Esküvő.** Simák Ferencz városi osztálymérnök ma délelőtt fél tíz órakor tartotta esküvőjét Rozgonyi Czezil kisasszonnyal, Rozgonyi János királyi tanácsos és földbírtokos leányával Bicskén, Fehérmegyében. A fiatal párnak, mely esküvő után Olaszországba utazott, az első gratulációt a mérnökség küldte.

— **Egy vasuti váltóór tragédiája.** Megrázó, tragikus véget ért egy vasuti váltóór itt Szeged fölött: 30 évi vasuti szolgálat után meghalt a vonat kerekei alatt, melyek darabokra tépték. Az éjjel történt a szerencsétlenség Pusztapéteri és Kistelek között, ahol Kovács József váltóór a maga kis csendes órházában évek hosszú sora óta lakott és hiven, pontosan teljesítette mindenkor a kötelességét. Mégis elaludt az éjjel. Egyszer csak álmából fölzavarta a gyorsvonat robogásának zaja. Ijedtében, álmos fejjel, elkésve rohant a sineken át, hogy az átjárót elzárja, de rettenetes perczen ért épen a sinekre, ott találta a vonat. Maga alá kapta és összeszaggatta úgy, hogy fölimerhetlenül maradt ott a megcsönkült holttest, melyet Kistelekre szállítottak be.

— **A szomszédos tüzről.** A tegnapi szőregi tüzről ma a következő részletet írja tudósítónk: A szőregi vasuti indóház közelében Kovács János gazda udvarán d. u. fél 1 órakor kigyuladt egy szalmakazal, melyről a láng csakhamar átcsapott a szomszédos három udvaron főlhalmozott polyva, szalma és kukoricaszár boglyákra, melyekből leégett összesen 14. Az épületek azonban sikerült a tüzoltóság és a lakosság önfeláldozó munkája folytán megmenteni, úgy hogy azokban egyáltalán semminemű kár nem esett. Szegedről megjelentek a helyszínen egy fecskendővel az önkéntes tüzoltók Stein János vezetése alatt és este 7 órakor tértek vissza, amikor a tűz lokalizálva volt. Egyébként a szalma égett egész éjjeli fél 11 óráig. A kár biztosítva nem volt.

— **A temesvári önkéntes vizsgák.** A temesvári egyéves önkéntesek szóbeli vizsgája tegnap este ért véget, s ma tartják meg a gyakorlati vizsgálatot a nagy gyakorlótéren. Temesváron vizsgázik a szegedi 83-ik gyalogezred önkéntes osztálya is. Mint halljuk, a vizsgálatról visszalépett egy önkéntes, hat pedig megbukott a szóbeli vizsgálaton. E hét önkéntesnek még egy évet kell szolgálniuk.

— **Jég a kolerás időkre.** A tanács a városi főorvos előterjesztésére jeget szerzett be az esetleges kolerás időkre. A kamarási jégverem tartalmát 25 métermázsza jég levonásával megvásárolta 800 frtéért s utasította a gazdasági hivatalt, hogy a szállítmányt vegye át a tulajdonostól. Egyszer-mind most már, mikor nyolczszáz forintot dobtak ki olyan anyagért, amit a város olcsóbban beszerezhetne akkor, mikor az ideje van, utasította a mérnöki tisztséget, hogy járja sorra a város jégvermeit s tapasztalatairól tegyen jelentést a tanácsnak. Annnyit a mérnökség előre is bejelenthet, hogy a városnak kevés jégverme van s azok is olyan állapotban vannak, hogy képtelenek megfelelni a célnak, melyre építve lettek.

— **Az állam utjai.** Nem azok a nagyon görbe utak, amiken a kormány vezet, hanem azok az állami országutak, melyek ezeket az agyongyámoltott vidéki városokat kötik össze. Ezeknek az állami utaknak a jókarban tartására az 1893—1898. évekig szükséges anyagokat most szerzik be. A miniszter által elrendelt versenytárgyalást a szegedi államépítészeti hivatal tartja meg. Szeged város részéről a mérnöki hivatal Magyar Endre fogja képviselni.

— **Jóváhagyott számadások.** A belügy-miniszterium a közuti hid és a rakpart-alapi számadásokat jóváhagyta s erről értesítette a várost. Meg lehetünk nyugodva. A rakpart nem jó ugyan, de hát hiszen jók a számadások. Eleg ez egyszerre.

— **A társulat királykisasszonya.** Roppant fényes kompanyia ez a szegedi szintársulat. Többek között egy királykisasszonyt is táplál a keblén. Ez a kis mesebeli kisasszony nem működik még, hanem azért tagja a társulatnak s nemsokára énekelni fogja Alicet Rip-Ripben.

A dolog úgy esett, hogy Pécsen a Mátyás király lesz című darabot adták s

ebben Csiky László, a társulat hősszerelmese játszta Mátyás királyt.

Mikor egyik nagy jelenésről kijön, eléje áll egy csatlós és jelenti a következőket:

— Felsőges ur! a ténsasszonynak lánya született.

Szóval, mikor a kis hölgyecske világra jött, az apja bibort és koronát viselt. Hogy azóta leszálott a profán életbe, arról egyikük se tehet.

— **Politikai árverés.** A M. H. írja a következőket: Csongrád városában nevezetes árverésre készülnek az emberek. Elárverezik a plébános ur két lovát október 4-én, a király nevenapján, éppen akkor, mikor maga a plébános a templomban misét mond a királyért. Hegyi Antalnól van szó, akinek nem tudják és sokáig nem fogják megbocsátani, hogy Hock János érdekében sikra szállott és meg nem ijedve a fenyegetésektől, győzelemre is segítette őt. Ezt a Hegyit tudvalevőleg a Hock János orsz. képviselő igazolási költségei egy részének megfizetésére ítélték s minthogy Hegyi fizetni nem akar, mert az ítéletet igazságtalannak tartja, a kir. járásbíróság lefoglaltatta két lovát és ezek elárverezését okt. 4-én délelőtti 9 órájára tűzte ki. Célzatosan tették-e ezt, hogy míg a plébános a királyért imádkozik, addig a királyi járásbíróság elárverezteti lovait, nem akarjuk, nem tudjuk elhinni, bár ez sem lehetetlen. Egy nappal később is megtehették volna!

— **Virágosan.** A Bálincz délvidéki községbe települt makóiak nagy része meg van elégedve a kapott földekkel, kivált azok minőségével. Vannak aztán, akik tulmagas igényekkel, holmi Eldoradót remélve mentek Bálinczra s most már elégedetlenek és elnevezték Bálinczot „Tuskó-országnak.” Egy ilyentől kérdezték tegnap:

— Hát csakugyan olyan nagy tuskók vannak Bálinczon?

Nagyot sóhajtott a magyar:

— Vannak bizony, kérem, akkorák, hogy némelyiknek háromszor kell jó reggelt kívánni.

(Tudniillik, hogy némelyik tuskónak a kiirtása három napba is belekerül.)

— **Gyilkossági kísérlet Vásárhelyen.** Karácsonyi Mihály helybeli polgárnak a neje viszonyt folytatott a szintén helybeli Nagy Sándorral, kinek egy időben számottevő vagyona volt, ma pedig nincs semmije. A hogy pusztult a vagyon, a szerint apadt az asszony szerelme is, míg a folyó év január havában ott hagyta a faképnél Nagy Sándort s visszament hitese urához. A faképnél hagyott ember ekkor erős fölindulásában megakartá löni az asszonyt, ami nem sikerült, de azért a törvényszék elítélte 6 hónapi börtönre. Büntetését még ki sem állotta, de időközben folyton fenyegetődött, hogy ha az asszony nem megy vissza ő hozzá, meglövi férjével együtt. Most vasárnap aztán, találkozza a vasuti átjárónál a menyecskével, ki férjével ment a piacra, szóváltásba elegyedett velök s zsebéből hirtelen előrántva revolverét, kétszer rálőtt az asszonyra, kit azonban a golyó nem ért el futás közben. A visszaforduló Karácsonyira szintén lőtt, de ezt sem találta. A dühöngő embert aztán a rendőrség letartóztatta és bekísérte a dutyiba, ahol észrevétlenül, mielőtt megakadályozták volna magára lőtt és most talált. Sérülése azonban nem életveszélyes s ha kijön a kórházból, hova szállították, kérdőre fogja a bíróság bűnös cselekedeteiért.

— **Röndér, csöndér.** Kasza Tamás szörnyen házsártos ember, mikor bort iszik és minthogy sokszor iszik, tehát sokszor házsártoskodik. A magához való esze azonban nem igen hagyja el.

Tegnap este a Széchenyi-téren hallatta a hangját. Torka szakadtából énekelte azt a nótát, hogy: azt a betyár mindenit.

Arra sétált egy rendőr s jóakarattalug oldalba bökte Kasza uramat azon megjegyzéssel, hogy ilyenkor minden ember alszik.

— Kend se alszik — vágta vissza Kasza.

— Én a rendre vigyázok.

— Maga röndér?

— Az.

— Hát akkor mi baja van velem?

Nem zavarom én a röndet, csak a csöndet. Hozzon egy csöndért.

— **Rablógyilkosság.** Szükszavu távirat jelenti, hogy Öcsöd békésmegyei községben rablógyilkosság történt. Békésről Várady csendőrfőhadnagy két csendőrrel tegnap azonnal kivonult Öcsödre a gyilkos nyomozására.

— **Csendőrség a város területén.** Temesvárott nemrégiben sokáig beszéd tárgya volt, hogy a csendőrség két gabonatorvajnak az üldözését a város területén is folytatta és B. és R. gabonakereskedők lakásába is bement a nyomozás eszközlése végett. A csendőrök ellen annak idején panaszat tettek és Simon Péter őrsvezető ellen el is rendelték a vizsgálatot. Ennek alapján megjött már a határozat, amely szerint a hadbíróság a csendőrök eljárását teljesen helyesnek és előírás szerintinek mondotta ki és az eljárást közegek ellen a további eljárást beszüntette.

— **Boszu műve.** Pancsováról írják: A csütörtökről péntekre menő éjjelen az almási-ut végén levő karaula-kertekben meggyilkolva találták Boskov Andrea felsővárosi jómódu gazdát. Csütörtökön a vásárban volt, ott jól felöntött a garatra s úgy indult hazafelé, a kertekben aztán lefeküdt és elaludt. Alvás közben gyilkolták meg késsel. Egy kapával aztán még több erős ütést kapott fejére. — A gyilkosság valószínűleg boszu műve; a nyomozás folyik.

— **Bevért ablakok.** A Teréz-utcán az éjjel tüvegések öröme dolgozott néhány korhely. A jeles férfiak, akiket különben az ismeretlenség s az éj homálya főd, Rauch vasuti alkalmazott lakásán az összes ablakokat bedobálták.

János szüretje.

János írotársunk már régebben kijelentette, hogy az idén nem lesz szüret, ez csak böngészkedés. Mivelhogy csak imitt-amott van a tőkéken valami. János írotársunk ennél fogva pár nap előtt kivonult szatymazi fejedelemségébe és jánoszállási territoriumán szólóban szüretelt.

Nagy volt a meglepetése, amint tegnap a délutáni vonattal tizenkét szegedi magyar állit be a tanyára. Tizenkét szüretre kész magyar.

János szívesen siet elébük.

— Szervusz urak. Adj isten, valahányan vagytok. Hát szüretre, szüretre.

— Az ám.

— Hová?

A tizenkét magyar megütődött.

— Hová? Hát hozzád!

János szintén megütődött. De csak magában mondta, hogy „jaj”, különben pedig egy sliffes világgentleman mosolygásával felelte:

— No ezt okosan tettétek. Hé, Kata, bort, sonkát, meg mi egymást!

— Hát jó is lesz, mert a hat óráival jönnek ám a többiek. Azok pedig készen jönnek.

— A többiek?

— Hát.

— Melyik „többiek“?

— Hát akiket meghívtál.

— Én? — mondja János. — Soha egy fiát sem.

— Hiszen szétküldtél vagy ötven meghívót?

— Én?

— Te. Ilyent, mint a mienk.

S a tizenkét magyar egyhangulag húzza elő a zsebből a hívó czédulát. Kivül tisztességes czimzés, postabélyeg, belül nyomtatott kártya.

Az egyik fele:

Ifj. Felmayer Fános
szőlő-tulajdonos

Szeged.

A másikon:

Kedves barátom!

Holnap, szeptember 28-án szívesen látom szatymazi szőlőmbe egy kis szüreti mulatságra.

Találkozás a vonat kimenéshez szerdán d. u. fél 3 órakor a Kecskénél. Igaz híve

János nézi, nézi. Mint a mesében a szőregi jáger: fővöszí nézi, létöszí.

Azután megcsóválja a fejét.

— Már ezt — mondja — alighanem a nyulós boru csinálta.

Azután kivágta a kokett bajuszt.

— Most már csak azért is igyunk. Hadd ögye üket a mérög.

A bécsi rablógyilkos kis uja.

— Interview a lóvonaton. —

(Saját tudósítónktól.)

Homály volt már, a Rókus-állomáson be-robogott a vonat, egy kis, sovány emberke, bajusztalan és szakáll nélkül való, cipelt a kezénél fogva egy kis sovány asszonykát és mind a ketten egy-egy kouffert hoztak ki egyik III. osztályosból és igen-igen kopottak és igénytelenek voltak.

— Menjünk fiákkeren — koczkáztatta meg a szürke képű, vékony emberke.

— Te nagyoloz Józsi, — intette a kis szürke képű, de eleven szemű, vékonyka menyecske.

Körülnéztek, nem hallja-e valaki, aztán olyan szótalansággal és sietéssel, mintha valami elől bujné, valamitől félnének, elindultak gyalog. Utban találtak egy fedett, négy törpe kerekű kordét, aminek olyan formája volt, mint egy omnibusznak, de megtudván, hogy ez egy olcsó lóvasuti kocsi — fölütek.

E pillanatban ugrott föl a kocsira a rendőrbiztos ur. Félelmetes és titokteljes volt és összefont karokkal állt meg az ajtónál, az üvegen keresztül villogva be a kocsi belsejébe.

Én, mint saját külön, már itt voltam, nem mulasztottam el egy pillanatot sem a megindult rendőri kémkedésből.

A biztos ur izgatott volt és figyelte oldalt, szembe, hátra és fölülről a kis sovány párocskát, én nem kevésbé voltam izgatott és ügyeltem a biztos ur minden mozdulatára; mi az a lélektani rugó, ami egy ilyen rendőri találat megfigyelésében nyilvánul. Sokszor gondolkodtam már ezen és úgy találom, kell, hogy valami delejes hatással legyenek a gonosz emberek arcaira speciálisan a rendőri találatokra.

A kis sovány emberkém arca valósággal az extázisig izgatta a biztost.

Azok pedig ott ültek egymáshoz szorulva szép csendesen. És mentől félelmesebben tanulmányozta őket az az ur onnan kívülről az üvegen át, annál félelmebben húzódtak össze. Intettek egymásnak, megnyomták egymás lábát, a kis emberke keze, ahogy a szemüvegét igazgatta minduntalan, reszketett.

Elérkezettnek láttam a pillanatot, hogy inkognitomból kilépve, a kémszemlén levő biztost észrevétlenül meginterjúvoljam.

Egy csapat asszony szállt föl: az egyik 2 tollas zsákkal, a másik 10 pár tyukkal, a harmadik 2 nagy kenyérral, a negyedik négy

gyerekekkel, kettő pólyás, az egyik differitisz-beteg stb. . . A zürzavarban megszólítom a biztost.

— Ön nyomon van — ugye bár?

— Oh igen.

Anélkül, hogy egymásra tekintettünk volna, mint ahogy föltűnés nélkül beszél az ember, a következő párbeszéd folyt le köztük:

Én: Az ott, odabent?

Ő: Igen.

Én: Ah! Vág.

Ő: Nagyszerű, az utolsó hajszál.

Én: Ki?

Ő: Türelem.

Valamit észrevett odabent a sovány emberke és a párocskaja, mert roppant szűköltök, feszengtek a helyeiken. Nem is csoda, a biztos villámokat szórt reájuk a szeméből.

Ő: Látja?

Én: Mit?

Ő: Nem tudja kiállni.

Én: Mit?

Ő: A tekintetem, ő az, nagyszerű fogás, pszt, ne nézzen ön be.

Én: Nem nézek, de kit vél ön benne?

Ő (sugva): A bécsi rablógyilkos, ne nézzen oda.

Én (megborzadva): Ah! Nem nézek, vág a leírás?

Ő: Nagyszerűen, csak még egyet akarok tudni, ott van.

Én: Adja, a lámpánál elolvasom.

Ő: De be ne nézzen . . .

Én: Nem. De csak meg kell nézennem, vág-e?

A pirosüvegű lámpa alá húzódva hallgatom a személyleírást.

Ő: Kora: 40—50 közt.

Én: De hisz ez fiatal ember, nem lehet több 28—30 évesnél.

Ő: Termete: magas.

Én: — Ez itt bent 5—6 arasz az egész.

Ő: Szája: rendes.

Én: — Na az igen, ez vág.

Ő: Haja: szőke.

Én: — Ez barna.

Ő: Hosszu bajusza.

Én: Ennek egy csöpp sincs. De uram — törtem ki, mi vág hát?

Ő: Most jön, hallgasson, különös ismertető jele: a jobb keze kis ujja merev.

Én: Nos?

Ő: A jobb kezét örökösen a zsebében tartja. Nos nem elég gyanus?

Én: Valóban a, miért tartja a zsebében a kezét? Bizonyosan a kis ujját rejtegeti ott.

Ő: Lefülei az ipszét, meg kell látnom a jobb keze kis ujját, nem szabadulsz, fogadni mernék, hogy ő . . .

Belépett a biztos az ajtón. A kicsi emberpár halálra rémült.

Biztos (a kis emberkéhez): Szabad kérnem egy szóra.

Az követte a kocsi följárójára. Az asszonyka megrémülve szorongott és nézett a párja után.

Ő: Mitetszik.

Biztos: Mutassa jobb kezét.

Ő: Tessék.

Biztos: Magának ez a kis uja merev. (Mégfogta a kis ujját, mely az ijedségtől tényleg kimeredt.)

Ő: Nem merev az.

Biztos: Mozgassa így kifelé.

Ő: Tessék.

Biztos: Nem erőlteti?

Ő: Nem, egy cseppet se.

Biztos: Melyik orvossal gyógyíttatta a kis ujját?

Ő: Micsoda orvossal. Nem volt az én kis ujjamnak semmi baja.

Biztos: Ön tagadja? . . .

Ő: Persze, hogy tagadom.

Biztos: Hm, hm . . .

Ő: De mért tetszik önt az én kis ujjam annyira érdekelni?

Biztos (kémkedve néz a szemébe): Rögton fölvilágosítással szolgálók, tessék csak egy kicsit bemenni.

A kis emberke szaporán bebújt a párjához, aki faggatja, mi történt vele?

Én is visszafordulok a fölszálló lépcsőn, ahol háttal álltam, hogy ne háborgassam a vizsgálatot és kérdezni akarom a biztost, hogy mit végzett a kis sovány emberke jobb kezének kis ujjával, de mire vissza fordulok, a biztos már — megszökött.

— A kis sovány emberke, aki egy átutazó kórlista volt, a párjával el nem tudta képzelni: mit akart az az ur az ő jobb kezének a kis ujjával?

Azóta azonban valószínűleg a biztos is megnyugodott, mert Pozsonyban megtalálták már a bécsi rablógyilkos kis ujját.

Riporter.

Törvénykezés.

Bevádolt bíróságok. A fenyítő törvényszék mint delegált bíróság ítélezett ma egy rágalalmazási ügyben. A vádlott Czukor Sándor szentesi kereskedő, aki az igazságügyminiszternél részrehajlósággal vádolta a szentesi járás bíróságot és a szabadkai törvényszéket. Czukor, a ki különben már több évet töltött a fegyházban, egy Gurbán nevű zentai földműves nevében tette meg a panaszt. Gurbán is, Czukor is a fogházban ültek, mikor Gurbán elpanaszolta neki a baját, hogy az ő pörében „nem jól ítéleztek”. Czukor aztán ott a börtönben fölcsapott zugirásznak, ami nem mehetett az örökkel való összejátszás nélkül. Ott fogalmazta meg a panaszt, miniszterpapirt szerzett s a kész vádlevelet aláíratta a tudatlan Gurbánnal. Ezzel aztán kicsempészte a börtönből s fölküldte a miniszteriumnak. A részrehajlás vádjára alaptalan volt s a fogházbeli száraz prókátor emiatt a vádlottak padjára került. Erősen védekezett a vádlott, hogy hiszen nem ő a bűnös, hanem Gurbán. A védekezés nem sokat használt s Czukor Sándort rágalmazás miatt négy havi fogházra ítélte a bíróság.

Két gyerek. Garai Teréz csak tizenkét éves, Dobó Márton alig volt tizenhat, de nem látszik annyinak, mert fejletlen nagyon. S ez a két apróság már bűnbe esett a tanyán. Undorító história — a zárt ülésben tartott tárgyaláson kiderült, hogy a tizenkét éves leány volt a csábító, az vitte bűnbe a fiút. Dobó Márton belenyugodott a hat havi börtön büntetésbe.

Színház.

A próbán. A vasfüggöny megmozdult, apró és apróbb lábnyomok rajzolódnak bele a világot jelentő deszkák porszönyegébe, ami 5 hónap alatt szövődött ott, egy alacsony ur (a sugók többnyire alacsonyak) ül bele a sugólyukba, fölveti az első nagy kéktáblás füzetet, a háttérben feltűnik Julia, a kis Susanne, az imbolygó termetű Iza, Noémi is ott van és a vidám Serpolette és a többi, a hősök, az eleven lábú bonvivant, a kedélyes apa, a zord apa, a karakteres apa, Macbeth ur és valahányan vannak, mind ott zsongnak, trécselnek a szerepeikkel a kezükben s egyszer csak megszólal az ügyelő esengetyűje. Kezdődik az első próba. Valami futó láz érinti meg egy pillanatra a sok fiatal kezdő művész és művésznő szívét, ha az az óriási gázluszter ott a magasan kigyulad és a többi apró lángok mind és ez a tenger sok bársonyszék mind tele lesz emberfejjel: mi lesz akkor? Az „öregek”, akik már oly biztosan mérik végig ezeket a végnélkül nagy deszkákat keresztül-kasul, megszokták a szegedi színház luszterének nagy fényét és azt a sok száz fejet,

melylyel szemben kell állaniok, bizonyos többséggel nézik a szárnybontogató kollektákat. Oh, ezek im, mindmegannyi óriások, akiknél szebbet, gyönyörűbbet senki ember fia álmodni nem tud. A poétáknak van még ilyen tehetségük a szép álomra. S sűrűnek — zsongnak, az egyik szaval, a másik trécsel, a szinpadai bohémélet kedvességének derüje teríti ki szárnyait a szufitták és a vászon-erdők között és fölött. Amor urfi is előugrik a sülyesztöböl, ahol 5 hónapig aludt és pillangó képében ráül egy vászonbokra, ahonnét alkalmatosan „Treffelhet“.

Az a komoly arc ott a sugólyuk előtt — Molnáré, aki rendez, az a nevető arc a kis komikusé, akire nagy feladat vár, mert a szegedi publikum nagyon szeret nevetni, az az imbolygó járása, karcsu czédru azzal az aranyos Ilus-fejével nem lehet más, mint a szende, ámbár, hogy a szemei pajkos fényben ragyognak . . . lehetne róluk írni egy szép költeményt. Aki pedig ott csicsereg, ahol egykor a mi felejthetlen kis Kükénk kaczagott és csacsogott az a karcsu, zenélő hangú kis lány azzal a piroska arcczal — a naiva bizonynyal.

— Ujra, — hangzik a rendező ur szava.

Azt a jelenetet újra próbálják. Az ifju szerelmes színész, aki most jött a képezdéből, próbálja a hangját: mennyire érvényül ebben a nagy házban? Egy strófát teljes hangon szaval. Ugy látszik, meg van elégedve az akusztikával.

Aztán jönnek az énekesnők. Egész gárda, felröppennek a trillák és a karmester ur bámulatos kitartással gyakorolja magát a magyar szóban. Mindez az első próbák képe mindenféle árnyalattal, jóízű bohém-adoromával, kacajjal, a háttérben udvarlással és intriguával.

Színházi kedvezvényjegyek. A kereskedő ifjak társulata értesítette a társulat t. tagjait, hogy a színházi kedvezményjegyek, az eddigi árengedményekkel, a társulati elnök Weiner Miksa ur irodájában és a pénztáros, Körös Albert ur „Széchenyi“-téren levő dohánytözsdejében kaphatók.

Legujabb.

Kossuth ügyv. kamarai disztag.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) A budapesti ügyvédi kamara ma délután tartott ülésén a pesti régi ügyvédi kar disztét, Kossuth Lajost, disztagjává választotta.

Kolera a fővárosban.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) A fővárosban minden valószínűség szerint betört a kolera. Erre mutat az emberek rohamos halálózása a barakkórházban, hol ma estig öt koleragyanus beteg halt meg kolerára mutató tünetek mellett. A koleratünetek leginkább tegnap Deák Istvánnál mutatkoztak. Tíz orvos volt jelen a bonczolásnál s legtöbben valószínűsítik az ázsiai kolerának mondották az esetet. Pertik Ottó a bakteriologiai vizsgálatról eddig végleges szakvéleményt nem mondott, de úgy látszik, hogy ő is kolerának tartja az esetet.

Debreczen Kossuthért.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Debreczenből sürgönyzik: A városi közgyűlés elhatározta, hogy a Czegléd-utczát Kossuth-utczának nevezik.

Meghalt szultán.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Londonból sürgönyzik: Muley Hosszai tanteri szultán meghalt. Utóda fia lesz.

A Fernezelyi-per.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Szatmárról sürgönyzik: A Fernezelyi dinamitmerénylet ügyét a törvényszék ma kezdte tárgyalni. Pap Zsigmond, ki ellen a merénylet intéztetett, kihallgattatván, fönn tartja, hogy a merényletnek politikai háttere van. Kihallgatták Lukács László laczfalusi papot is. Lukács oláhu kezdte tanuvallomását, de magyarul folytatja. Vallomása lényegtelen. Ugy tetszik, egészen közönséges bűnperről van szó.

Koleragyanus esetek a fővárosban.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Ma és tegnap nagyon veszedelmes tünetek között történtek betegedések és halálozások. A tegnapi betegek közül Demkoviczné szül. Simon Erzsébet tegnap este fél 9 órakor, Szücs József pedig az éjjel nagy kinok között meghaltak s ezek bonczolása ma délután lesz. A koleratünetek különösen ez utóbbin voltak észlelhetők. Ugyancsak a tegnap beszállított Anderlik Mari állapota igen súlyos, úgy hogy alig marad életben. Ma reggel óta összesen öt új beteget vettek föl a kórházba, akik közül egy már meghalt. A délelőtt folyamán kint járt a kórházban Müller Kálmán egyetemi tanár kórházigazgató is s végigjárta a helyiségeket s megtette a szükséges intézkedéseket. A betegekkel érintkezetteket s a lakásokat kellőleg dezinficiálták az arra hivatott közegek. A barakkórházban tegnap elhalt Deák István holttestét ma bonczolták föl az ottani bonczteremben. A bonczoló orvosok egyhangulag odanyilatkoztak, hogy az illető szerfölött gyanus körülmények között halt meg, melyek a kolerára emlékeztetnek. Mindazonáltal pontos diagnózist nem mondhatnak addig, míg a vizsgálatot meg nem ejtik, ami egy-két napot vesz igénybe.

Megintett orosz lap.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Pétervárról sürgönyzik: Moszkovszkija Vjedemosztit másodszer intették meg a moszkvai metropolita pásztorleveléről szóló czikke miatt.

Liebknecht Franciaországban.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Párisból sürgönyzik: hivatalosan jelentik, hogy Liebknechtet nem utasították ki.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma jól kínáltak, a vételkedv kedvező, az irányzat lanyha volt és mintegy 40,000 métermázsa kelt el meglehetősen változatlan áron.

A határidő-üzletben a déli tözsde záratai a következők:

Buza 1892. szeptember—októberre 7.45 pénz, 7.47 áru; márcz.—ápr. 7.81 pénz, 7.83 áru; tengeri szept.—okt.-re 4.82 pénz, 4.84 áru; szept.—októberre — pénz, — áru; május—júniusra 5.15 pénz, 5.16 áru; zab őszre 5.43 pénz, 5.45 áru; tavaszra (1893.) 5.66 pénz, 5.68 áru; káposzta-repcze 1893. aug.—szeptemberre 11.25 pénz. — áru.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) (Délután öt órakor záródnak.)
Buza őszre 7.49—7.51
Buza tav. 7.85—7.87
Tengeri szept.—okt. 4.82—4.84
Uj tengeri szept.—okt. 5.15—5.17
Zab őszre 5.43—5.45
Káposzta-repcze 5.67—5.69
Uj káp.-repcze 1893. aug.—szept. 12.1/8—12.1/4

Budapesti terménytözsde.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Zsiráru változatlan. Disznózsir 51.50 frton, boszniai szokványiszilva október—novemberre 18.75 forinttal, szlavoniai szilvaiz október—novemberre 19.27—19.50 forinttal kelt. — Szesz: lanyha. Szesz nyers osztalékolt 15.—15.50 frton, élesztőszesz osztalékolt 19.—19.50 forinton, szesz finomított 52.—52.50 forinton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktözsde.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) A tözsde alaphangulata ma meglehetősen szilárd volt. A nemzetközi értékek bár nem lényegesen, de javultak. A helyi piacz szilárd volt. A valuták változatlanok. A forgalom az osztrák-magyar államvasuti részvényekben és a rimamurányiakban valamivel élénkült.

Vizállás.

	szept. 28.		szept. 29.	
	Méter. 0 felett 0 alatt	—	Méter. 0 felett 0 alatt	—
M.-Sziget	0.26	—	0.24	—
Szatmár	0.06	—	0.06	—
Tokaj	—	0.93	—	0.89
Szolnok	—	1.00	—	1.04
Szeged	—	0.84	—	0.91
T.-Bácsa	0.12	—	0.04	—
Csongrád	—	1.39	—	1.43
Gyoma	0.20	—	0.18	—
Námény	—	1.16	—	1.24
Arad	—	1.26	—	1.28

Felölös szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

Nyilttér.

Magyar-francia cognac-gyár.

Világos

és nem: „világosi cognac-gyár“

czim alatt kérünk minden megrendelést 1882-ben alapított jóhírű cognac-gyárunk termelésére.

Saját jóhírűnk megóvása érdekében felelte szükségesnek tartjuk a t. cz. vevőközönségünket figyelmeztetni, hogy **ne használja tovább tőlünk óhajtott megrendeléseinek az eddig röviden használt „világosi cognac-gyár“ czimzést**, mivel ezen czim most egy napokban világosi cognacgyár név alatt alakult vállalat által, a mi rovásunkra czélzatosan és a külsőségeink utánzásával a közönség megtévesztésére felhasználatik.

Védjegyünk a világosi várromot ábrázolja.

A magyar-francia cognac-gyár igazgatósága.

Arad vidéki képviseletünk Schenk Sámuel urnál Arad, szegedi képviselet Kisági József urnál.

Ékszer-üzletem

október hó 1-én szombaton

a zsidó ünnep miatt

zárva lesz.

714

Politzer Sándor.

22,492/1892. szám.

713-22

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező Böröcz Antal-féle felsőpusztai 2618 holdas dülöbéli 29. tkv. sz. 10 hold föld f. é. október hó 7-én d. e. 8 órakor, az ugyanezen dülöbéli Csíkos József-féle 82., 83. tkv. sz. 20 hold föld f. évi október 7-én d. e. 9 órakor, az alsópusztai 4381 holdas dülöbéli Bakró Gárdián József-féle 7. tkv. sz. 10 hold föld f. é. október hó 10-ik napján d. e. 11 órakor, az ugyanezen dülöbéli Dobó István és Furulyás János 8. tkv. sz. 10 hold f. évi október hó 10-én d. e. 9 órakor, a marostói 3 holdas herés, a porgányi zsilipnél levő 622 □-öles terület f. évi október 11-en d. e. 9 órakor, a Domonkos-féle tanyától a csongrádi-sugarutig terjedő töltés előterében levő fásítások október 12-én d. e. 10 órakor, a csongrádi-sugarut rendezéséből fenmaradt területek október 12-én d. e. 9 órakor, a körtöltésen levő 178 □-öl és a kálvári-ut melletti 290 □-öl terület ugyancsak d. e. 11 órakor, végre a felsőtanyai központ szomszédságában levő 87²⁵ hold ingatlan f. é. október hó 7-én d. e. 11 órakor a helyszínén közárverésen hasznbérbe fog adni.

Miről az érdekeltek értesítettnek.

Szeged 1892. szeptember 26-án tartott tanácsülésből.

Palfy Feren cz,
polgármester.

Vasuti menetrend.

Mezőhegyes—Kétegyházi vonal:

a) Mezőhegyes—Kétegyháza.

		V. V.		
		I.	II.	III.
Szeged	indulás	3.00		2.00
Mezőhegyes	érkezés	6.02		5.34
	indulás	8.10		6.18
Kamarás-major	"	8.22		6.47
Nesze	"	8.30		6.57
Kovácsháza	"	8.49		7.15
Bánhegyes	"	9.10		7.33
Megyes-Bodzás	"	9.32		8.00
Bánkut	"	9.48		8.16
Kétegyháza	érkezés	10.07		8.35

b) Kétegyháza—Mezőhegyes.

		V. V.		
		I.	II.	III.
Kétegyháza	indulás	4.30		3.00
Bánkut	"	4.48		3.21
Megyes-Bodzás	"	5.02		3.40
Bánhegyes	"	5.19		4.02
Kovácsháza	"	5.36		4.25
Nesze	"	5.52		4.39
Kamarás-major	"	6.02		4.48
Mezőhegyes	érkezés	6.15		5.00
	indulás	7.58		6.00
Szeged	érkezés	10.30		9.00

Valkány—Perjámos—Varjasi vonal:

a) Valkány—Varjas.

		V. V.			V. V.		
		I.	II.	III.	I.	II.	III.
Szeged	ind.			2.42			6.02
Valkány	érk.			3.03			6.36
	ind.			3.25			5.45
Ó-Bessenyő	"			3.58			7.15
Nagy-Sz.-Miklós	"			4.46			7.50
Sárafalva	"			5.11			8.41
Rácz Sz.-Péter	"			5.30			8.39
Perjámos	"			5.58			9.00
Varjas	érk.			6.18			9.20

b) Varjas—Valkány.

		V. V.			V. V.		
		I.	II.	III.	I.	II.	III.
Varjas	ind.			5.15			10.00
Perjámos	"			6.44			10.40
Rácz Sz.-Péter	"			6.59			10.57
Sárafalva	"			7.17			11.21
Nagy-Sz.-Miklós	"			7.40			12.-
Ó-Bessenyő	"			8.25			12.43
Valkány	érk.			8.39			1.08
	ind.			9.47			2.00
Szeged	érk.			10.40			.34

Temesvár—Báziási vonal:

a) Temesvár—Báziás.

		Sz. v.			Sz. v.			Sz. v.		
		I.	II.	III.	I.	II.	III.	I.	II.	III.
Temesvár-Józsefv.	ind.			5.10			12.00			8.10
Vojtek	ind.			6.10			12.55			9.00
Detta	"			6.31			1.16			9.18
Versecz	"			7.31			2.12			10.08
Fehértemplom	"			8.31			3.05			10.58
Báziás	érk.			8.31			3.25			11.15

b) Báziás—Temesvár.

		Sz. v.			Sz. v.			Sz. v.		
		I.	II.	III.	I.	II.	III.	I.	II.	III.
Báziás	ind.			4.16			11.45			4.50
Fehértemplom	"			4.38			12.08			5.14
Versecz	"			5.36			1.07			6.35
Detta	"			6.25			2.07			7.35
Vojtek	ind.			6.43			2.23			7.53
Temesvár-Józsefv.	"			9.50			4.00			9.50
Szeged	érk.			6.49			7.37			1.15

SCHLICK -féle vasöntőde és gépgyár részvénytársaság BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: VI. kerület, külső váci-ut.

Városi iroda és raktár: Podmaniczky-utca 14. Fiók-raktár: Kerepesi-ut 77.

Gőz- és járgánycséplő-készületek

számos első díjakkal kitüntetett

szab. Schlick-féle 2 és 3 vasuekék,

mélyítő- és egytetemes acél-ekék,

eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle

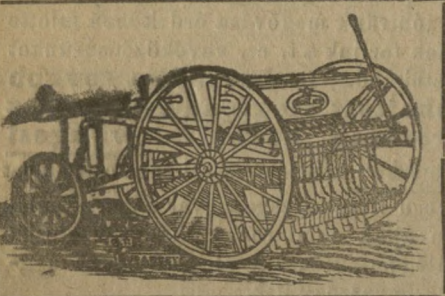
egyvasu ekék,

talajmivelő-eszközök,

valamint

Schlick-féle szab. HALADÁS

sorbavetőgépek.

Takarmánykészítő gépek, darálók, őrlőmalmok és mindenféle gazdasági gépek: Eredeti amerikai kévekötő és marokrakó arató-gépek és fűkaszaló-gépek szállítható mezői vasutak stb. — Raktár Szegeden: Virág Sándor urnál. Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak. Arjegyzzék ingyen és bérmentve.

Kitünő

minőségű villányi, szegszárdi, budai, egri vörös bor, ugyszintén a legjobb fajú fehér asztali-, pectenye- és csemege bor, továbbá mindennemű magyar és valódi francia **cognac** nálam kapható.

Különösen figyelmébe ajánlom a n. é. közönségnek kitünő 1889. évi szilvási sziller boromat melyet literenkint 36 kr., hordóba 100 hektoliterenkint 32 frtért árusítok.

SZILÁSI IGNÁTZ.

Különlegességi áruda. — Hid-utca. 542-20-8

128,777/92. szám.

M. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetés.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a f. év második felében a vonalain összegyűlt és nélkülözhetővé váló különböző ócska fém anyagokat értékesíteni óhajtván, ezek eladása céljából nyilvános pályázatot hirdet.

A feleslegessé váló mennyiség határozatlan ugyan, de tájékozás végett alant közöltnék, azon mennyiségek, melyek hozzávetőleg összegyűlhetnek. Vevő köteles az időnkint tényleg rendelkezésére bocsátandó mennyiségeket átvenni és kötelezi magát, hogy a f. é. december hó végéig meglévő készletet az 1893. évi január 25-ikéig okvetlenül átveszi.

A pályázni kívánók kéretnek, hogy az 50 kros magyar bélyeggel ellátott ajánlatukat a magy. kir. államvasutak igazgatóságának anyag és leltár beszerzési szakosztályához (VI. Andrássy-ut 73. sz. II. em. 43. ajtó) a következő címezéssel:

Ajánlat ócska fém anyagok megvételére 128,777/92. számhoz f. é. október hó 22-nek déli 12 órájáig benyújtani sziveskedjenek.

Az ajánlattevők az ócska anyagok eladására vonatkozó és 129,381/91. sz. alatt fennálló feltételeket magukra nézve kötelezőknek elismerni és aláírásukkal ellátva ajánlatukhoz csatolni tartoznak.

Ezen feltételek a nevezett szakosztályban megtekinthetők s nyomtatványtárunknál példányonként 15 krral megszerezhetők.

Bánatpénz képpen a megvenni szándékolt anyag értékének ötszázaléka az ajánlat — benyújtására a kitűzött határnap előtt egy nappal — déli 12 óráig készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban főpénztárunkban leteendő.

Bánatpénz vagy a fentidézett alírt feltételfizet nélkül ugyszintén elégtelen bánatpénzzel vagy elköszve beérkező ajánlatok, nemkülönben pótajánlatok, valamint olyanok, melyek a feltételektől eltérnek, figyelemb: vétetni nem fognak, valamint olyanok sem, melyekben javítások és váltások fordulnak elő.

Az ajánlatban határozottan kiteendő azon m. kir. államvasuti állomás, a melyen az ajánlattevő, az ócska anyagokat átvenni kívánja, továbbá az ajánlati ár számokkal és betűkkel és olvashatóan kiteendő.

Az ócska anyagoknak a vasuti kocsikba való félrakási, esetleg csomagolási költ ségeit még az esetben is a vevő czég tartozik viselni, ha az ócska anyag nem a raktár-rosási helyen, hanem más állomáson adandó, illetve veendő át.

Az ajánlattevő ajánlatával a pályázat eredményének eldöntéséig kötelezettségben marad ezt tehát időközben vissza nem vonhatja.

Az ajánlatok tetszés szerinti tételre esetleg részmennyiségre is szólhatnak, de a m. kir. államvasutak igazgatósága is fentartja magának azon jogot, hogy tetszése szerinti tételt és részmennyiséget is engedhessen, át melyet ajánlót ha csak az ellenkezőt ki nem kötötte — elfogadni köteles.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága fentartja továbbá magának a jogot, hogy az ajánlatok között, tekintet nélkül az ajánlott árra, szabadon választhasson s hogy végre a cél elérésére másféle intézkedéseket is tehessen.

Az egy fél év alatt megközelíthetőleg összegyűlhető mennyiségek a következők, u. m.

oszt.	tétel	kg.
XVI.	16 sárgaréz cső	35,000
"	17 vörösréz cső	15,000
"	26 fehérréz (pakfong)	150
"	27 fehérfém	500
"	30 sárgaréz	7000
"	31 sárgaréz fehérfémmel	75
"	35 tolatyu és csapágyfém forgács	2000
"	36 gépfém forgács	13,000
"	37 sárgaréz forgács	3000
"	38 ágyufém forgács	50
"	39 sterrófém forgács	50
"	41 vegyesfém forgács	20,000
"	42 vörösréz forgács	15,000
"	86 vörösrézakup sárgarézrel	2500
"	98 tört vörösréz	10,000
"	99 galván vörösréz	1500
"	— fémsalak	600
"	— bronzfé	80
"	— foszfor bronz	150
"	— telepiszap	400
"	— vörösrézlemez	10,000

Budapest, 1892. szeptember havában.

Az igazgatóság.

(Utánnomat nem díjazatik.)